

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0026 van 5 april 2011
in de zaak 2010/0740/SA/1/0698

In zake:

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bart DE BECKER
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Loofstraat 39
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 11 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 8 juli 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Harelbeke van 9 maart 2010 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het vernieuwen van een bestaande asfaltplant.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend. Zij heeft wel het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 maart 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno VAN DORPE die loco advocaat Bart DE BECKER verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 18 januari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Harelbeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het vernieuwen van een bestaande asfaltplant”*.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

De verzoekende partij, gespecialiseerd in asfaltverwerking en verhuurder van machines, verkrijgt op 17 november 2005 van de verwerende partij een milieuvergunning voor het veranderen van de inrichting van wegenwerken voor een termijn die op 3 september 2018 verstrijkt. Hoger beroep geeft op 22 mei 2006 aanleiding tot het beperken van die termijn tot 17 november 2010. In deze beslissing werd gesteld dat het eigenlijk ging om een nieuwe inrichting.

Op 14 juli 2009 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Harelbeke een stedenbouwkundige vergunning voor het vernieuwen van de bestaande asfaltplant omwille van de bezwaren en het intrekken van de milieuvergunningsaanvraag.

De verzoekende partij vraagt tijdig de vernieuwing van zijn milieuvergunning aan voor het verder exploiteren en veranderen van de bestaande inrichting door wijziging, uitbreiding en toevoeging, doch deze aanvraag geeft aanleiding tot een weigeringsbeslissing van de verwerende partij van 25 februari 2010. De verzoekende partij heeft tegen weigeringsbeslissing beroep aangetekend bij de minister. Het beroep is nog steeds hangende.

De huidige aanvraag beoogt de ontmanteling van de oude installatie, gesitueerd tussen de [REDACTED], en het vervangen ervan door een nieuwe installatie, meer noordoostelijk gelegen en dichterbij de woonzone aan de overzijde van het kanaal.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan 'Kortrijk', gelegen in milieubelastende industrie.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 januari 2010 tot en met 19 februari 2010, worden 313 bezwaarschriften ingediend. Zij zijn gegrond bevonden voor wat betreft de mogelijke geurhinder, de bestaande verwaarloosde toestand en verouderde brandstoftanks, en het niet inkapselen van de installatie.

Waterwegen en Zeekanaal NV brengt op 24 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt geen advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is niet om een advies gevraagd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Harelbeke weigert op 9 maart 2010 rechtstreeks een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften

Er wordt een nieuwe asfaltplant opgericht op een andere plaats dan de huidige. Na de bouw van de nieuwe asfaltplant wordt de oude afgebroken. De asfaltplant wordt voorzien op 100m van woongebied.

...

De in-en uitrit wordt behouden waar hij momenteel is, in tegenstelling tot de vorige aanvraag... Er wordt voorzien in 5.125m² nieuwe of heraangelegde verharde oppervlakte...

De asfaltplant wordt voorzien in grijs/geel... heeft een maximale hoogte van 31m.

...

De aanvraag wordt meteen geweigerd omwille van de gegronde bezwaarschriften en meer bepaald het feit dat de beste bouwwijze (reiniging uitstoot, overkapping, verkeersplan, ...) voor de maximale wegwerking van elke hinder en de goede werking van het bedrijf zelf, dient als basis... Het klopt dat de plant niet voldoet aan de bepalingen van de best beschikbare technologie (BBT), ... In voorkomend geval wordt daarmee eigenlijk ook gemotiveerd dat de voorgestelde centrale niet past op de voorgestelde plaats. Een asfaltplan kan op die plaats enkel maar worden geëxploiteerd indien die volledig is ingekapseld en wel voldoet aan de BBT-bepalingen. Huidige aanvraag kan dus enkel maar in een zone voor milieuvervuilende industrie.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag doet gelet op de aard en de vormgeving afbreuk aan de omgeving. Er is dus een verzwarende impact op de omgeving en het project is niet verenigbaar met de plaatselijke toestand.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 16 april 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 17 juni 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de partijen te hebben gehoord op 22 juni 2010, beslist de verwerende partij op 8 juli 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

2. Geldende wettelijke en reglementaire voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan Kortrijk (KB 04.11.1977) gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie.

...

De asfaltplant wordt voorzien op 100m van het woongebied

...

3. Verslag provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, uitgebracht op 17 juni 2010. De conclusie luidt als volgt: De aanvraag betreft het vernieuwen van een asfaltcentrale in een zone voor milieubelastende industrie. Het argument in het beroepschrift over het verenigbaar zijn met de bescherming van milieubelastende industrie kan gevolgd worden. Een asfaltcentrale moet niet noodzakelijk in een zone voor milieuvervuilende industrie voorzien worden.

Tijdens het openbaar onderzoek zijn 313 bezwaarschriften ingediend. Dit geeft duidelijk aan dat het niet evident is om in dergelijke zone die omringd is door woongebieden een asfaltcentrale op te richten.

De bezwaren zijn overwegend gerelateerd aan de milieu-aspecten die gepaard gaan met het bouwen van een installatie voor de productie van asfalt. Het heeft weinig zin om de stedenbouwkundige vergunning af te leveren nu de milieuvergunning geweigerd werd en de opbouw van de installatie eventueel zal moeten herbekeken worden naargelang de beslissing in beroep bij de minister.

In afwachting van de beslissing in beroep bij de minister is het dan ook aangewezen om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt voor om het beroep ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

4. Motivatie standpunt deputatie

De Deputatie motiveert zijn standpunt als volgt:

...

4B Toetsing aan wettelijke en reglementaire bepalingen

....

De bezwaren zijn overwegend gerelateerd aan de milieu-aspecten die gepaard gaan met het bouwen van een installatie voor de productie van asfalt. Het heeft weinig zin om de stedenbouwkundige vergunning af te leveren nu de milieuvergunning geweigerd werd en de opbouw van de installatie eventueel zal moeten herbekeken worden naargelang de beslissing in beroep bij de minister

...

4C Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is gelegen in een zone waar een asfaltcentrale volgens de bestemmingsvoorschriften thuishoort. Toch moet nog geoordeeld worden of de aanvraag ook verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en de omgeving. Hier moet erop gewezen worden dat het industriegebied omringd wordt door woongebieden. Onder meer de woningen aan de Klinkaardstraat (overkant kanaal-) bevinden zich op 100m van de nieuwe asfaltcentrale. Gezien deze bijzondere ligging is het van belang dat alle hinderaspecten goed beoordeeld worden vooraleer vergunning verleend wordt. In de weigering van de milieuvergunning werd gesteld dat een volledig technische inschatting vooraf noodzakelijk is gezien de precaire omgeving.

Het ontwerp voorziet in een installatie met een maximale hoogte van 31m. Wellicht om marketingdoeleinden werd geopteerd voor een overwegend gele kleur. Gezien de zeer grote hoogte valt deze felle kleur enorm op in het landschap. De installatie zou zich beter integreren in de omgeving als een neutrale kleur zoals onder meer bleekgrijs zou toegepast worden.

4D Conclusie en voorstel

...
Tijdens het openbaar onderzoek zijn 313 bezwaarschriften ingediend. Dit geeft duidelijk aan dat het niet evident is om in dergelijke zone die omringd is door woongebieden een asfaltcentrale op te richten.

De bezwaren zijn overwegend gerelateerd aan de milieu-aspecten die gepaard gaan met het bouwen van een installatie voor de productie van asfalt. Het heeft weinig zin om de stedenbouwkundige vergunning af te leveren nu de milieuvergunning geweigerd werd en de opbouw van de installatie eventueel zal moeten herbekeken worden naargelang de beslissing in beroep bij de minister.

In afwachting van de beslissing in beroep bij de minister is het dan ook aangewezen om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 13 juli 2010.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 11 augustus 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij is ingevolge artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO als aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege belanghebbende.

De verzoekende partij bezorgde op vraag van de Raad haar actueel geldende statuten en de beslissing van de Raad van Bestuur van 9 augustus 2010 om via advocaat Bart DE BECKER in rechte op te treden voor de Raad middels een procedure tot schorsing en vernietiging. Op basis van deze stukken stelt de Raad vast dat de verzoekende partij ook over de nodige procesbevoegdheid beschikt om als procespartij het geding te voeren.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter openbare terechtzitting van 29 maart 2011 verklaart de raadsman van de verzoekende partij dat hij niet aandringt op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Hij verklaart dat de minister nog geen uitspraak gedaan heeft over het nog hangende beroep inzake de milieuvergunningsaanvraag, zodat de verzoekende partij op heden haar activiteiten nog niet dient stop te zetten.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partij een nuttig effect kan hebben.

Dergelijk nut is op dit moment voor de verzoekende partij niet aanwezig.

Artikel 39 §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) stelt immers dat, in afwijking van artikel 5 (*niemand mag zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse, exploiteren*) de exploitatie die het voorwerp uitmaakt van een tijdig ingediende vergunningsaanvraag mag worden voortgezet tot wanneer er een definitieve beslissing is genomen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald dient te worden uitgesteld.

Zodra de minister zich definitief over de milieuvergunning heeft uitgesproken, kan de Raad door de verzoekende partij op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden, indien er op dat ogenblik nog een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden zou zijn.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 april 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS